

«Σήκω και χόρεψε συρτάκι, Αυστραλία!»

Χορευτικές παραστάσεις, συμμετοχή σε φεστιβάλ, σχεδιασμός παραδοσιακών στολών, εξοντωτικές προβες και απειλές ώρες διδασκαλίας. Η καθημερινότητα της κυρίας Σοφίας Βεντούρη μοιάζει σε όλα με το πρόγραμμα μιας πολυάσχολης δασκάλας παραδοσιακών χορών. Εκτός από ένα στοιχείο: η σχολή της δεν βρίσκεται σε ένα νεοκλασικό του αθηναϊκού κέντρου αλλά στο... Σίδνεϊ της Αυστραλίας!

Οι δε μαθητές της (που αγγίζουν τους 200, με τους μικρότε-

ρους να είναι ηλικίας τριών ετών) δεν είναι όλοι Έλληνες. Μα από την άλλη- παραφράζοντας το γνωστό ρητό που αποδίδεται στον Ισοκράτη- δεν είναι Έλληνες όλοι όσοι μετέχουν της ελληνικής... παράδοσης; Μεγαλώνοντας στο Σίδνεϊ τη δεκαετία του 1970, η Σοφία Βεντούρη, κόρη ελλήνων μεταναστών που έφτασαν στην Αυστραλία αναζητώντας μια καλύτερη τύχη, ένωθε συχνά «χωρίς ταυτότητα», σαν να ήταν ξένη παντού. «Για τους Αυστραλούς ήμασταν οι «μετανάστες», οι ανεπιθύμητοι. Για τους Έλληνες ήμασταν οι «ξένοι», γιατί δεν ζούσαμε στην Ελλάδα. Ήταν σαν να μην ανήκαμε πουθενά» σχολιάζει με νόημα. Για να γνωρίσει την Ελλάδα, κατέφυγε σε όλα εκείνα τα στοιχεία που μιλούν στην «καρδιά» του Έλληνα: «Στις ιστορίες των γονιών μου, στη μυθολογία, στις παραδόσεις και φυσικά στον χορό!» αναφέρει.

Για την κυρία Βεντούρη οι παραδοσιακοί χοροί είναι ένα μέσο για να προσεγγίσει κανείς την Ελλάδα και τον πλούτο του πολιτισμού της. «Μέσα από τη διδασκαλία προσπαθώ να μιλήσω τα παιδιά αλλά και τους ενήλικους στην ελληνική παράδοση και να αγγίξω όχι τη λογική, αλλά την ψυχή τους» σχολιάζει η κυρία Βεντούρη. Οι μαθητές της καλύπτουν όχι μόνο το φάσμα όλων των ηλικιών, αλλά και των εθνικοτήτων! «Οι περισσότεροι είναι ελληνικής καταγωγής, αλλά πολλοί τυχαίνει να έχουν έναν γονιό Έλληνα και έναν ντόπιο. Αρκετοί δεν μιλούν καν ελληνικά, και γι' αυτό έχω εκδώσει ένα ειδικό βιβλίο που εξηγεί την ιστορία του κάθε χορού, τις περιοχές όπου χορεύεται και τη στολή που του αντιστοιχεί, ώστε να προετοιμάζονται πριν από το μάθημα» σχολιάζει.

Αρκετοί μαθητές, άλλωστε, είναι Αυστραλοί που πραγματοποιούν την πρώτη επαφή τους με την Ελλάδα μέσα από το συρτάκι και τον καλαματιανό! «Ερχονται συχνά νέοι μαθητές που θέλουν να μάθουν να χορεύουν γιατί θα παρευρεθούν σε έναν ελληνικό γάμο ή γιατί έχουν δει τον... «Ζορμπά». Αυτούς προσπαθούμε να τους κερδίσουμε, να τους κάνουμε να αγαπήσουν τους χορούς μας, γιατί έτσι στην ουσία... «διαφημίζουμε» την ύπαρξή μας»

τονίζει η κυρία Βεντούρη.

«Ο Ζορμπάς και η Καραγκούνα γνωρίστηκαν στο πάρτι...»

Για να μιλήσει τους Αυστραλούς στο ελληνικό κέφι, η κυρία Βεντούρη είχε την πρωτότυπη ιδέα να δημιουργήσει χορευτικές ομάδες που πραγματοποιούν εμφανίσεις σε πάρτι και

σε άλλες κοινωνικές εκδηλώσεις του Σίδνεϊ. «Μας καλούν σε πάρτι, σε γενέθλια, σε γάμους, ακόμη και σε ι-διότυπες «ελ-

ληνικές βραδιές» που

διοργανώνουν για να πάρουν ζωντανά μια γεύση από την ελληνική διασκέδαση» σχολιάζει η κυρία Βεντούρη, προσθέτοντας ότι έχει ήδη διαμορφωμένα προγράμματα ανάλογα με την περίπτωση, τα οποία περιέχουν «λίγο απ' όλα», τόσο από τα δημοφιλή (συρτάκι, χασαποσερβίκο και ζειμπέκικο) όσο και από τα πιο παραδοσιακά, όπως ο τσάμικος και η καραγκούνα. Μάλιστα, το ελληνικό κέφι είναι μάλλον κολλητικό, διότι εντέλει όλοι καταλήγουν να ρίξουν με-ρικές... γυροβολιές.

«Ανεκπλήρωτο όνειρο ο νόστος»

«Το πρώτο μάθημα χορού το έκανα δίπλα στη μητέρα μου, στην πίσω αυλή του σπιτιού μας στο Σίδνεϊ, όταν ήμουν πέντε ετών» θυμάται η κυρία Βεντούρη. Τόσος ήταν ο ενθουσιασμός της, ώστε μέσα σε ελάχιστο χρόνο η μικρή Σοφία μπορούσε πλέον να χορεύει με άνεση καλαματιανό, σουστά και τσάμικο. Αλλά αυτό δεν ήταν αρκετό... Επτά χρόνια αργότερα και ύστερα από απειλές παρακάλια και κλάματα, οι γονείς της αποφάσισαν να ενδώσουν στην επιθυμία της Σοφίας να πάει σε σχολή χορού. «Αφοσιώθηκα με μανία: πήγαινα στα μαθήματα, παρότρυνε βιβλία από την Ελλάδα, έβλεπα βίντεο και προσπαθούσα να κλέψω από τους δασκάλους τα βήματα και τα ακούσματα» διηγείται. «Ονειρευόμουν να γίνω λαογράφος και να έλθω στην Ελλάδα για να σπουδάσω και να γίνω χορεύτρια παραδοσιακών χορών» σχολιάζει. Το όνειρό της ωστόσο δεν έμελλε να πραγματοποιηθεί, εξαιτίας της καθηγητικής άρνησης των γονιών της. «Δε γίνονται πάντα τα όνειρα πραγματικότητα- τι να κάνουμε;» σχολιάζει χαμογελώντας.

Αφού δεν μπορούσε να πάει η ίδια στην Ελλάδα, αποφάσισε να φέρει... την Ελλάδα στην Αυστραλία! «Ίδρυσα τη σχολή και μέσα από σκληρή δουλειά κατάφερα σιγά-σιγά να σχηματίσω μια φήμη ανάμεσα όχι μόνο στους Έλληνες αλλά και στους ντόπιους του Σίδνεϊ. Μέσα από βιβλία και εγκυκλοπαίδειες άρχισα να μελετώ τις παραδοσιακές ελληνικές στολές και σύντομα κατόρθωσα να ράβω μόνη μου πιστά αντίγραφα αυθεντικών στολών».

Πηγή: Το Βήμα

Το 28ο Ελληνικό Φεστιβάλ Σύδνεϋ παρουσιάζει την

Τετάρτη, 7 Απριλίου, 7.00 μ.μ.

**ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ, ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΚΑΙ
ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΟΙΚΙΑΚΟ ΘΕΑΤΡΟΥ**
Ομιλία από την ερευνήτρια Ελένη Τσεφαλά

Ποιο είναι το κοινό του παροικιακού
θεάτρου; Πώς αντιμετωπίζει τις σημερινές
ανάγκες του κοινού του; Ποιο θα είναι το μέλ-
λον του; Σε ποια κατεύθυνση οδηγεί η χρήση
της αγγλικής γλώσσας σε ορισμένα σύγχρονα έργα;

Την ομιλία, που θα δοθεί στα ελληνικά με περιλήψεις στα αγγλικά, θα ακολουθήσει ανοιχτή συζήτηση.

Η είσοδος στην εκδήλωση είναι ελεύθερη.
Ελληνική Κοινοτική Λέσχη, 206-210 Lakemba St, Lakemba.
Για περισσότερες πληροφορίες, παρακαλούμε
τηλεφωνήστε στο 02 9750 0440.

www.greekfestivalofsydney.com.au

13500

Το 28ο Ελληνικό Φεστιβάλ Σύδνεϋ σας προσκαλεί στο

Πρόγραμμα Σχολικών Διακοπών: Αρχαίοι Ελληνικοί Μύθοι

Τρίτη 6 και Παρασκευή 9 Απριλίου, και
Τρίτη 13 και Παρασκευή 16 Απριλίου,
10.00πμ με 12.00μμ

Δραστηριότητες για παιδιά 5-12 ετών
στο Nicholson Museum του Πανεπιστημίου
του Σύδνεϋ, με επίκεντρο τους μύθους των θεών
και τις ιστορίες των αρχαίων ηρώων.

\$10 για κάθε παιδί, δωρεάν για τους γονείς -
Οι κρατήσεις είναι απαραίτητες.
Nicholson Museum, στο Quadrangle
του Πανεπιστημίου του Σύδνεϋ.

Για περισσότερες πληροφορίες
τηλεφωνήστε στο: 02 9351 2812.

www.greekfestivalofsydney.com.au

13501